

Posudek na diplomovou práci Štěpánky Švejdové *Básnické dílo Jiřiny Haukové*

Jiřina Hauková, jedna z nejvýznamnějších osobností, které vzešly ze Skupiny 42, jakoby stále patřila k autorům "druhé řady". Na rozdíl od svých vrstevníků Koláře, Kainara a Blatného nikdy nepatřila k těm, kdo byli v popředí zájmu nakladatelů, kritiky i čtenářů, kdo reprezentovali válečnou básnickou generaci. Až Špiritův tisícistránkový rozlehlý ediční soubor *Básně s obsáhlým komentářem* resp. materiálem k jejímu dílu (Torst 2000) odstranil tento deficit. Nyní, už posmrtně, se Jiřina Hauková dočkala i monografického zpracování. Štěpánka Švejdová ve své diplomové práci podává soustavný přehled její poezie, od prvotiny *Přísluní* (ne *Přísloví*, jak píše ve svých dějinách české literatury Antonín Měšťan) až po poslední sbírku *Večerní prška* (2002; na s. 60 dole a v bibliografii snad omylem datum 2003 - nebo je přece správné 2003?).

Hned na začátku je třeba říci, že diplomatka se svého úkolu zhostila dobře. Prokazuje dobrou informovanost, orientuje se v literatuře, umí psát a má cit pro poezii. Nebudu do dál rozvádět. Role oponenta mě nutí k připomínkám. Úvodní kapitoly se mi zdají být trochu školské, i když chápu, že bylo potřeba nějak práci uvést. Kromě biografických fakt jsou charakteristiky obecné, málo říkající, druhá kapitola (o Skupině 42) je málo souvisí s dalším textem. Místy by možná diplomové práci prospělo trochu víc odstupu od analyzovaných básnických sbírek. Mám na mysli první tři básnické sbírky, které jsou přece jen ve srovnání s pozdější tvorbou trochu nevyrovnané. Ale chápu, že diplomantka, zaujata svou autorkou, cítí potřebu bránit ji a její argumenty lze přijmout. Určitou mezeru spatřuju v tom, že se takřka nic nedozvíme o verši Haukové. Analyzují se motivy její poezie, aluze, vlivy, básnické obrazy a figury, epiteta, smysl textů, ba i jejich grafická podoba apod., ale čtenář se nedoví, zda psala pravidelným či volným veršem, zda je její verš blízký někomu z básnických vrstevníků, zda se její překlady poezie nějak do toho verše promítly atd. Zabývá-li se diplomantka dobovými ohlasy sbírky a pak také jejími pozdějšími interpretacemi (na str. 19 o *Cizím pokoji*), měla by obojí oddělit, takto to vypadá, že *Blážíček* patřil mezi dobové referenty. I závěrečný seznam literatury je trošku zmatený. Pod titulkem literatura se uvádějí sbírky Jiřiny Haukové (to je to, co se

běžně označuje jako prameny), zatímco jako prameny figurují příručky, studie a některé recenze (ale jiné tu nejsou, např. Blažíček, Fučík).

Jako celek je práce velmi poctivě napsaná, prozrazuje znalosti i schopnost číst a interpretovat. Jako známku navrhuju 2, případně i 1, podle průběhu obhajoby.

17. 1. 2007

Jiří Holý